

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 256

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 aprilie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
55.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală	2-4	
369.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală	4	
★			
58.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2016 pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	5	
372.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2016 pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	5	
ACTE ALE SENATULUI			
35.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	6	
36.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Rolul valorificării energetice a deșeurilor în economia circulară — COM(2017) 34 final		6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 792 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței		7-13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
331.	— Decizie privind numirea doamnei Petruța-Raluca Niță în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului		13
332.	— Decizie pentru numirea domnului Ion Cîmpeanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului		14
333.	— Decizie pentru numirea domnului Ion Radu în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei		14
334.	— Decizie pentru numirea domnului Grigore Mihai Giurgiu în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene		15
335.	— Decizie privind numirea domnului Sterică Fudulea în funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat		15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 24 din 24 august 2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală, adoptată în temeiul art. 1 pct. V din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 30 august 2016, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ
privind organizarea și desfășurarea activității
de neutralizare a subproduselor de origine animală
care nu sunt destinate consumului uman”**

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește cadrul legal privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, denumite în continuare *subproduse de origine animală*, referitoare la sistemul de colectare, transport și eliminare a acestora, activitate publică de interes național.”

3. La articolul 2, literele a), g), i) și j) ale alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *subproduse de origine animală* — corpuri întregi sau părți de corpuri de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute de la animale, care nu sunt destinate consumului uman, incluzând ovule, embrioni și material seminal, potrivit Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002 (*Regulament privind subprodusele de origine animală*);

g) *ecarisare* — activitatea de colectare a subproduselor de origine animală, în scopul procesării sau incinerării/coincinerării acestora, incluzând activitățile de transport, depozitare și manipulare a acestora, după caz;

i) *neutralizare a subproduselor de origine animală* — activitatea de ecarisare a subproduselor de origine animală, urmată de procesarea sau de incinerarea/coincinerarea acestora prin transformarea lor în produse stabile biologic, nepericuloase pentru mediul înconjurător, animale sau om, respectiv activitatea de îngropare a acestora în condițiile stabilite de prezenta ordonanță;

j) *unitate de neutralizare a subproduselor de origine animală* — unitate aparținând persoanelor juridice, inclusiv instituțiilor publice care desfășoară activități de neutralizare a

subproduselor de origine animală în baza autorizării, potrivit prevederilor legale.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe, sintagma *subproduse de origine animală* nu include conținutul tractusului intestinal colectat la abator, bălegarul sau purina.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se interzice abandonarea, îngroparea sau depozitarea subproduselor de origine animală în alte condiții decât cele stabilite de legislația în vigoare.”

5. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În cazul unei epizootii care implică o boală cu declarare obligatorie, în situația în care transportul până la cea mai apropiată unitate autorizată pentru procesarea sau eliminarea subproduselor de origine animală nu îndeplinește cerințele de colectare în siguranță de către unitățile de ecarisare sau capacitățile de eliminare a acestora sunt depășite și există pericolul propagării de riscuri pentru sănătatea publică sau animală, autoritățile competente au dreptul de a dispune incinerarea și/sau îngroparea la fața locului a subproduselor de origine animală, cu excepția cadavrelor întregi și a tuturor părților corpului aparținând animalelor suspecte de infecție cu EST sau în cazul cărora s-a confirmat oficial prezența unei EST, conform procedurii aprobate prin ordin comun al ministrului mediului, ministrului apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

6. La articolul 5, alineatele (1)—(5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Neutralizarea subproduselor de origine animală se realizează în unități autorizate sanitar-veterinare și de către autorități competente privind protecția mediului, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, și este supusă inspecției și controlului sanitar-veterinar, în scopul prevenirii răspândirii de boli la animale și oameni.

(2) Aspectele tehnice privind organizarea activității de neutralizare a subproduselor de origine animală, provenite atât din unitățile de creștere a animalelor, unitățile de producție, depozitare, procesare ori comercializare a cărnii sau a altor produse de origine animală, cât și din gospodăriile crescătorilor individuali de animale, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe.

(3) La nivelul județelor, consiliile județene, iar la nivelul municipiului București, Consiliul General al Municipiului București organizează și sunt responsabile pentru desfășurarea activității de neutralizare a subproduselor de origine animală provenite din gospodăriile crescătorilor individuali de animale, având obligația de a asigura contractual, în condițiile legii, realizarea acestei activități de neutralizare cu o unitate de ecarisare autorizată conform legislației în vigoare.

(4) Crescătorii individuali de animale sunt obligați să anunțe în maximum 24 de ore medicul veterinar de liberă practică căruia îi sunt arondați și autoritățile administrației publice locale pe a căror rază administrativ-teritorială are loc decesul animalelor la care se referă prezenta ordonanță. Autoritățile administrației publice locale sesizate informează de îndată consiliul județean, care anunță în cel mai scurt timp posibil prestatorul de servicii contractat, acesta având sarcina de a transporta cadavrele de animale la unitățile de neutralizare a acestora. Autoritățile administrației publice locale vor întocmi, potrivit legii, registre de evidență a transporturilor, categoriilor și cantităților de subproduse de origine animală trimise către unitățile de neutralizare, iar consiliul județean întocmește un centralizator al acestor registre de evidență. Procedura de colaborare între consiliile locale și consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe.

(5) Resursele financiare necesare realizării activității de colectare, transport, depozitare și neutralizare a subproduselor de origine animală de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, prevăzute la alin. (3), se asigură, integral, prin transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale ale județelor, respectiv bugetul local al municipiului București, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

.....

(7) Pentru activitatea de neutralizare a subproduselor de origine animală provenite din gospodăriile crescătorilor individuali de animale, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor stabilesc categoriile de servicii pentru desfășurarea activității de neutralizare a subproduselor de origine animală pentru care se acordă sprijin financiar, cheltuielile eligibile, cuantumul sprijinului financiar și modul de acordare a acestuia, prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe, în baza prevederilor din partea a II-a, capitolul I, secțiunea 1.2.1.4 «Ajutoarele pentru animale moarte ale Orientărilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020».

7. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Criteriile pe baza cărora se stabilesc localitățile izolate, condițiile de îngropare, precum și modalitatea de autorizare sanitar-veterinară și de mediu a locurilor special amenajate pentru îngropare se stabilesc prin ordin comun al ministrului mediului, ministrului apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

8. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Persoanele împuternicite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului, Ministerul Apelor și Pădurilor, precum și de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor verifică modul de respectare a prevederilor prezentei ordonanțe, în domeniile lor de competență.”

9. După articolul 7 se introduc cinci noi articole, articolele 7¹—7⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — Următoarele fapte constituie contravenții:

a) neanunțarea medicului veterinar de liberă practică și a autorității administrației publice locale în termenul prevăzut la art. 5 alin. (4);

b) neluarea măsurilor pentru depozitarea cadavrelor de animale în ferme sau exploatații, până la ridicarea de către unitatea de ecarisare, în condiții care să prevină îmbolnăvirea animalelor, oamenilor sau poluarea mediului;

c) neridicarea subproduselor de origine animală;

d) neîntocmirea evidențelor veterinare cu privire la subprodusele de origine animală în conformitate cu prevederile legale în vigoare sau cu privire la materiile rezultate în urma neutralizării ori procesării acestora;

e) neluarea măsurilor prevăzute de legislația în vigoare pentru depozitarea subproduselor de origine animală în unitățile de tăiere, procesare, depozitare sau comercializare a produselor de origine animală ori în unitățile de neutralizare a subproduselor de origine animală;

f) transportul, manipularea sau depozitarea subproduselor de origine animală fără respectarea normelor sanitar-veterinare și de mediu;

g) abandonarea, depunerea sau depozitarea subproduselor de origine animală în alte locuri decât cele organizate și autorizate în acest scop;

h) neorganizarea de către autoritățile administrației publice locale a locurilor special amenajate pentru îngropare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau neîndeplinirea de către acestea a condițiilor de organizare și funcționare;

i) neîncheierea unui contract valabil cu o unitate de ecarisare sau nedeținerea de instalații proprii de neutralizare a subproduselor de origine animală, autorizate în condițiile legii, de către unitățile de creștere, producție, depozitare, procesare ori comercializare a cărnii sau a altor produse de origine animală;

j) neîncheierea unui contract valabil cu o unitate de ecarisare autorizată sau neorganizarea neutralizării subproduselor de origine animală, în condițiile legii, de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București.

Art. 7². — (1) Contravențiile prevăzute la art. 7¹ lit. a) și b) se sancționează cu amendă de la 100 lei la 200 lei, dacă sunt săvârșite de crescători individuali de animale.

(2) Contravențiile săvârșite de unitățile de creștere a animalelor, unitățile de producție, depozitare, procesare ori comercializare a cărnii sau a altor produse de origine animală se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru cele prevăzute la art. 7¹ lit. b);

b) cu amendă de la 800 lei la 1.200 lei, pentru cele prevăzute la art. 7¹ lit. d)—f);

c) cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei, pentru cele prevăzute la art. 71 lit. g);

d) cu amendă de la 1.500 lei la 2.500 lei, pentru cele prevăzute la art. 71 lit. i).

(3) Contravențiile săvârșite de unitățile de ecarisare sau de cele de neutralizare a subproduselor de origine animală se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 1.600 lei la 2.400 lei, pentru cele prevăzute la art. 71 lit. c)—f);

b) cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei, pentru cele prevăzute la art. 71 lit. g).

(4) Contravențiile prevăzute la art. 71 lit. h) și j) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei.

(5) Contravenția prevăzută la art. 71 lit. i) se sancționează și cu sancțiunea complementară constând în retragerea sau anularea autorizației sanitar-veterinare, în baza notificării făcute de organisme de control prin conducătorii acestor instituții.

Art. 73. — Contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezenta ordonanță, agentul constatator făcând mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

Art. 74. — Sancțiunile se aplică de către persoane împuternicite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și de Ministerul Mediului, conform legislației specifice în vigoare.

Art. 75. — Dispozițiile referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

10. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerului Mediului, Ministerului Apelor și Pădurilor, Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, va adopta normele metodologice de aplicare.”

Art. II. — Prevederile art. 71—75 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 10 aprilie 2017.

Nr. 55.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea
activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2016 privind organizarea și desfășurarea activității de neutralizare a deșeurilor de origine animală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 aprilie 2017.

Nr. 369.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2016
pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61 din 28 septembrie 2016 pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 4 octombrie 2016, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul I punctul 2, partea introductivă a alineatului (1¹) al articolului 64 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(1¹) Beneficiază de rentă viageră în condițiile alin. (1) sportivul de performanță care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:”.

2. **La articolul I punctul 6, alineatul (3) al articolului 64¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Ministerul Tineretului și Sportului are obligația de a verifica periodic incidența situațiilor prevăzute la alin. (2).”

3. **La articolul I punctul 7, literele c) și d) ale alineatului (1) al articolului 67¹, precum și partea introductivă a**

alineatului (2) al articolului 67¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) medici, asistenți medicali, maseuri, kinetoterapeuți, cercetători;

d) arbitri, observatori, operatori video, personal auxiliar.

(2) Autoritățile și instituțiile administrației publice centrale, inclusiv instituțiile din subordinea acestora, care gestionează fonduri publice pentru activitatea sportivă, precum și Comitetul Olimpic și Sportiv Român, structurile sportive de drept privat care beneficiază de sume de la bugetul de stat pentru finanțarea programelor/proiectelor sportive efectuează, pentru participanții prevăzuți la alin. (1), cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate, cheltuieli pentru:”.

4. **La articolul I punctul 7, după litera d) a articolului 67¹ se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:**

„e) alte persoane care contribuie la realizarea activității sportive.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 10 aprilie 2017.
Nr. 58.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 61/2016 pentru modificarea
și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2016 pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 aprilie 2017.
Nr. 372.

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea
componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 și 47 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 23 decembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La anexa nr. 21 — Componența Comisiei pentru mediu, doamna senator Pațurcă Roxana-Natalia — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Stan Ioan — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.**

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 aprilie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICULAE BĂDĂLĂU

București, 10 aprilie 2017.
Nr. 35.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu,
Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor
Rolul valorificării energetice a deșeurilor în economia circulară — COM(2017) 34 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/218 din 29 martie 2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată că prezenta comunicare se concentrează pe valorificarea energetică a deșeurilor și pe locul ocupat de aceasta în economia circulară, principalul scop fiind acela de a asigura faptul că valorificarea energetică a deșeurilor în UE sprijină obiectivele Planului de acțiune pentru economia circulară și este ferm călăuzită de ierarhia deșeurilor stabilită de UE.

Pentru a atinge aceste obiective, comunicarea:

a) clarifică poziția, în ierarhia deșeurilor, a diferitelor procese de valorificare energetică a deșeurilor și implicațiile acestei poziții pentru sprijinul financiar public;

b) furnizează statelor membre orientări cu privire la modul în care pot utiliza mai bine instrumentele economice și planificarea capacității, pentru a evita sau a soluționa eventualele probleme de supracapacitate de incinerare a deșeurilor;

c) identifică tehnologiile și procesele care au în prezent cel mai mare potențial de optimizare a producției de energie și materiale.

2. Recomandă tuturor autorităților românești competente să grăbească aplicarea principiilor economiei circulare și trecerea la o societate de reciclare pentru a atinge țintele de reciclare asumate de România și pentru a se evita viitoare proceduri de infringement la acest capitol.

3. Apreciază faptul că atingerea obiectivelor prevăzute în prezenta comunicare poate deschide calea către oportunități economice tangibile, poate îmbunătăți aprovizionarea industriei cu materii prime, poate crea locuri de muncă la nivel local și poate reafirma poziția de lider a Europei în sectorul tehnologiilor verzi. De asemenea apreciază angajamentul Comisiei Europene de a asigura că finanțarea din partea UE și alte ajutoare financiare publice sunt direcționate către opțiunile de tratare a deșeurilor care respectă ierarhia deșeurilor și că se acordă prioritate prevenirii, reutilizării, colectării separate și reciclării deșeurilor.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 11 aprilie 2017.
Nr. 36.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 792**

din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Fotbal Club U Craiova — S.A. din Craiova, prin consilier juridic Moise Mircea, în Dosarul nr. 9.319/3/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 384D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Federația Română de Fotbal, avocat Ionuț Șerban, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției, precum și unele dintre părți au depus note scrise prin care au solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate; de asemenea, având în vedere prevederile art. 139 din Codul de procedură civilă, au invocat excepția de conexitate și au solicitat dispunerea conexării Dosarului nr. 558D/2016 la Dosarul nr. 384D/2016 având în vedere obiectul, precum și părțile celor două cauze.

4. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 558D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de F.C.U. Craiova — S.A. din Craiova, prin administrator special Moise Mircea, și de alții în Dosarul nr. 12.049/63/2007/a23 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției, precum și unele dintre părți au depus note scrise prin care au solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate; de asemenea, având în vedere prevederile art. 139 din Codul de procedură civilă, au invocat excepția de conexitate și au solicitat dispunerea conexării Dosarului nr. 558D/2016 la Dosarul nr. 384D/2016, având în vedere obiectul, precum și părțile celor două cauze.

7. Curtea pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și avocatul prezent arată că sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

8. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului

nr. 558D/2016 la Dosarul nr. 384D/2016, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, reprezentant al părții Federația Română de Fotbal, care, mai întâi, referitor la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, precizează că dispozițiile criticate, deși abrogate, pot forma obiectul controlului de constituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011. Pe fondul excepției de neconstituționalitate arată că, în motivarea acesteia, s-a susținut încălcarea dreptului la apărare și a accesului liber la justiție și, în subsidiar, a dreptului de proprietate prin cele două prevederi criticate ce consacră faptul că, în procedura insolvenței, administratorul special, în cazul în care se deschide procedura falimentului (decă se ajunge la lichidarea societății), are atribuțiile restrânse la scopul acestei proceduri a lichidării activelor societății și, astfel, nu ar fi garantat dreptul de proprietate al asociaților societății care sunt reprezentați prin lichidatorul judiciar. Or, aceste aspecte cad în sfera de incidență a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, care permit legiuitorului să stabilească anumite norme cu privire la procedura de judecată în care se înscriu și cele privind procedurile speciale de insolvență, nefiind incidente dispozițiile art. 53 din Constituție cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest context, menționează că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate și, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 232 din 19 februarie 2009, arată că administratorul special/judiciar al unei societăți comerciale este o entitate distinctă de societatea comercială. Ca atare, este permis legiuitorului ca, în anumite materii speciale, să stabilească modalitatea în care părțile sunt reprezentate în litigiul respectiv. În procedura insolvenței, legiuitorul a stabilit că societatea este reprezentată de lichidatorul judiciar, ținând seama de principiile care guvernează această lege, cuprinse în art. 2 din Legea nr. 85/2006, respectiv este o procedură concursuală, scopul acesteia fiind satisfacerea creanțelor creditorilor. Așadar, nefiind primordial interesul societății al asociaților societății aflate în insolvență, s-a stabilit că și reprezentarea este asigurată de către administratorul judiciar sau de către lichidatorul judiciar, după caz. De asemenea, arată că situația este similară celei prevăzute de dispozițiile art. 58 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora judecătorul poate să decidă că, în anumite situații speciale, reprezentarea societății să fie asigurată de un curator special. Față de cele prezentate, consideră că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate și de apărare al asociaților societății aflate în insolvență, acestea reglementând într-o materie specială, în care principiile privind procedura dictează și maniera în care se face reprezentarea societății în lichidare.

10. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile art. 18 din Legea nr. 85/2006 au mai format obiectul controlului de constituționalitate din perspectiva unor obiecțiuni similare,

Curtea statuând că trebuie avut în vedere că societatea este un subiect distinct de asociații care o compun. Pe de altă parte, restrângerea care îi nemulțumește pe autorii excepției de neconstituționalitate este justificată de situația deosebită în care se află debitorul, astfel încât, într-un astfel de context, este necesară restrângerea exercițiului unor drepturi în vederea îndeplinirii scopului reglementat în art. 2 din Legea nr. 86/2006. Această restrângere nu este de natură a împieta asupra posibilității debitorilor de a-și apăra drepturile și interesele, inclusiv prin exercitarea căilor de atac. De asemenea, menționează că este neîntemeiată critica adusă prevederilor art. 75 din Legea nr. 86/2006, deoarece acestea reglementează tocmai o cale de atac și arată că autorii excepției de neconstituționalitate sunt, cu precădere, nemulțumiți pentru faptul că tocmai o astfel de contestație le-a fost respinsă, însă pe motivul că, în speță, s-a invocat, de către instanța de judecată, autoritatea de lucru judecat. Or, acest aspect excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 24 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.319/3/2014, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Fotbal Club U Craiova — S.A. din Craiova, prin consilier juridic Moise Mircea, cu ocazia soluționării unor cereri de suplimentare a probatoriului într-o cauză penală în care s-au formulat și cereri de constituire ca parte civilă.

12. Prin Încheierea din 13 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.049/63/2007/a23, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepția ridicată de F.C.U. Craiova — S.A. din Craiova, prin administrator special Moise Mircea, și de alții cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva unei sentințe civile pronunțate de judecătorul-sindic în Dosarul nr. 12.049/63/2007/a23 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** în Dosarul nr. 384D/2016, se arată, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională, fără ca prin conținutul normativ al textelor criticate să stabilească în mod clar și precis cerințele impuse de art. 1 alin. (3) și (5), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) și art. 53 din Constituție, art. 6 paragraful 1 coroborat cu art. 13 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție coroborat cu art. 41 alin. (1) din Constituție [în realitate, art. 44 alin. (1) din Constituția revizuită].

14. În acest sens, se susține că, în speța de față, dreptul de proprietate recunoscut acționarilor societății de dispozițiile art. 133 din Legea nr. 85/2006 devine unul iluzoriu din moment ce nu există posibilitatea asigurării dreptului la apărare prin administratorul special și se arată că, din actele dosarului, se poate observa faptul că prejudiciul solicitat a fi recuperat este unul mult mai mare decât masa credală ce face obiectul sumei de recuperat în cadrul procedurii falimentului.

15. De asemenea, se arată că puterea de decizie acordată lichidatorului judiciar de către creditorii societății este, potrivit art. 2 coroborat cu art. 3 pct. 2 și pct. 23 din Legea nr. 85/2006, limitată la valoarea creanțelor ce fac obiectul masei credale. Astfel, legea insolvenței face o diferențiere clară între drepturile

de creanță ale creditorilor și drepturile reziduale ale acționarilor, care sunt drepturi societare, fiind evident că textele criticate nu sunt în măsură să îndeplinească exigențele de proporționalitate stabilite de art. 2 coroborat cu art. 3 pct. 2 și pct. 23 din Legea nr. 85/2006. Scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea normelor criticate este acela de a se recupera creanțele societății cu suprimarea efectivă și necondiționată a dreptului acționarilor societății. Or, în speța dedusă judecătii este înfrânt justul echilibru stabilit de principiul proporționalității cu afectarea flagrantă a apărării dreptului de proprietate stabilit de art. 133 din Legea nr. 85/2006. Toată această situație juridică determină, în fapt, încălcarea drepturilor prevăzute de dispozițiile constituționale și convenționale mai sus menționate și afectează în substanța sa dreptul de proprietate garantat acționarilor de dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenție, precum și de art. 41 alin. (1) din Constituție [în realitate, art. 44 alin. (1) din Constituția revizuită].

16. Față de acestea, se consideră că „norma criticată nu îndeplinește cerințele impuse de dispozițiile constituționale și convenționale menționate și transformă cauza Fotbal Club U Craiova — S.A. într-un simulacru de proces penal” și se susține că, în speță, „prejudiciul produs societății prin infracțiune și solicitat a fi recuperat depășește cu mult masa pasivă, la dosarul cauzei fiind suficiente date și indicii din care rezultă că inculpații controlează apărarea societății”.

17. Se concluzionează că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, din moment ce „acționarilor societății nu le este permisă posibilitatea de a asigura apărarea societății în cauză”, respectiv nu dau posibilitatea ca apărarea societății să fie efectuată prin administratorul special, fiind afectat în substanța sa dreptul la apărare și, implicit, dreptul de proprietate recunoscut acționarilor societății.

18. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, în Dosarul nr. 558D/2016, se susține, în esență, pe de o parte, că prevederile art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, întrucât „conduc la situația nefirească în care societatea falită nu poate declara o cale de atac, chiar și în situația în care creanța contestată a stat la baza deschiderii procedurii falimentului cu toate consecințele produse (ridicarea dreptului de administrare, desemnarea lichidatorului judiciar, validarea lichidatorului judiciar și stabilirea remunerației acestuia din urmă), drepturile garanții fiind transformate în drepturi teoretice și iluzorii”. Pe de altă parte, art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 este neconstituțional în măsura în care exclude de la controlul instituit prin aceste prevederi o creanță care a stat la baza deschiderii procedurii insolvenței, chiar și în cazul în care a fost descoperită existența unui dol sau a unei erori esențiale care a determinat deschiderea procedurii insolvenței și înscrierea creanței contestate în tabelul definitiv de creanțe.

19. Se menționează și în acest dosar că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională, fără ca prin conținutul normativ al acestora să prevadă cu claritate și precizie cerințele impuse de art. 53, art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) și art. 129 din Constituție și să asigure posibilitatea legală în care, în situații de excepție, să existe dreptul la o cale de atac formulată în cadrul procedurii falimentului de către societatea falită prin administratorul special și posibilitatea concretă în care art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 să nu excludă controlului o creanță care a stat la baza deschiderii procedurii insolvenței, iar ulterior să fi fost descoperită existența unui dol sau a unei erori esențiale care a determinat instanța să dispună deschiderea procedurii insolvenței, înscrierea creanței contestate în tabelul definitiv de creanțe și, în final, pronunțarea falimentului.

20. În continuare, se arată că, potrivit legii insolvenței, lichidatorul judiciar este un organ desemnat de judecătorul-sindic

care, ulterior, este validat de creditorii societății falite. În cauza ce face obiectul procedurii falimentului, societatea falită este parte interesată de derularea legală a procedurii falimentului cu asigurarea deplină și efectivă a tuturor garanțiilor stabilite atât de Legea fundamentală, cât și de normele convenționale. În plus, recursul declarat de societatea falită în cauza dedusă judecării vizează înscrierea unei creanțe prin manopere dolosive și ca urmare a unei erori esențiale. Mai mult, la baza deschiderii procedurii insolvenței și, ulterior, a falimentului (cu toate consecințele produse, ridicarea dreptului de administrare, desemnarea lichidatorului judiciar, validarea lichidatorului judiciar și stabilirea remunerației acestuia din urmă) a stat numai creanța contestată. Astfel, acțiunea dedusă judecării vizează existența unor manopere dolosive, respectiv ascunderea existenței unei hotărâri judecătorești care se referă la un alt debitor, altul decât autorul societății falite și, implicit, existența unei erori esențiale, respectiv societatea falită nu este succesorul universal al debitorului creditorului contestat. Așadar, la baza deschiderii procedurii insolvenței și a falimentului a stat creanța ce face obiectul recursului declarat de societate prin administratorul special.

21. Totodată, se consideră că textele criticate nu sunt în măsură să îndeplinească exigențele constituționale de proporționalitate, claritate și precizie, scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea normelor criticate fiind acela de a se lichida societatea aflată în procedura reglementată de Legea nr. 85/2006, cu suprimarea efectivă și necondiționată a drepturilor unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, și nu numai. Normele criticate înfrâng justul echilibru stabilit de dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) și art. 129 din Constituție, art. 6 paragraful 1 coroborat cu art. 13 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Legea fundamentală, precum și de cele ale art. 44 alin. (2), art. 45 și art. 53 alin. (1) din Constituție.

22. Atât scopul legii insolvenței, cât și puterea de decizie acordată lichidatorului judiciar este, potrivit art. 2 coroborat cu art. 3 pct. 2 și pct. 23 din Legea nr. 85/2006, limitată la valoarea creanțelor înscrise în tabelul contestat. Ca atare, normele criticate afectează în substanța sa dreptul la apărare al unei societăți, prin raportare la art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) și art. 129 din Constituție, întrucât societății falite îi este restrânsă în mod efectiv posibilitatea de a exercita calea de atac prin administratorul special. Într-o astfel de ipoteză, lichidatorul judiciar se află într-un conflict de interese cu societatea falită și este evident că acesta nu înțelege să exercite o cale de atac care poate conduce la situația juridică în care soluția instanței de control judiciar să aibă consecințe juridice devastatoare asupra drepturilor lichidatorului judiciar. Ca atare, această situație juridică determină, în fapt, o încălcare a drepturilor stabilite prin normele constituționale și convenționale mai sus menționate și afectează în substanța sa dreptul de proprietate garantat societății falite. Astfel, prin condiționarea dreptului societății falite de a exercita calea de atac numai prin lichidatorul judiciar și, implicit, prin imposibilitatea analizei existenței unor manopere dolosive, precum și existența unei erori esențiale, drepturile garanții consacrate de normele constituționale și convenționale devin drepturi teoretice și iluzorii.

23. În acest context, cu privire la autoritatea de lucru judecat, menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a statuat că poate fi adusă atingere instituției autorității de lucru judecat atunci când motive substanțiale și imperioase o impun (a se vedea, în acest sens, Hotărârea pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, Hotărârea pronunțată în Cauza *Ryabykn împotriva Rusiei*, paragraful 52). Or, legiuitorul român, prin reglementarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006,

nu a avut în vedere situațiile de excepție enunțate mai sus. De asemenea, face referire și la jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, paragraful 32), prin care s-a statuat că hotărârea întemeiată pe o eroare judiciară nu poate să își prelungească existența, chiar dacă este investită cu putere de lucru judecat. Or, dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 nu recunosc această posibilitate legală, deși deciziile Curții sunt obligatorii pentru autoritatea legiuitoare. Se mai arată că, în plus, instituția autorității lucrului judecat nu este reglementată de Legea fundamentală, ci reprezintă o prezumție legală absolută, stabilită prin lege, care urmărește să asigure securitatea și stabilitatea raportului juridic (Decizia Curții Constituționale nr. 908 din 5 decembrie 2006). Cu privire la autoritatea de lucru judecat, mai arată că importanța respectării principiului securității juridice a fost subliniată prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în respectarea dreptului la un proces echitabil, fiind unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului (Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marcks împotriva Belgiei*), care impune, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv de către tribunale unui litigiu să nu fie repusă în discuție (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61).

24. Se concluzionează că dispozițiile criticate nu îndeplinesc cerințele impuse de dispozițiile constituționale și convenționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

25. **Tribunalul București — Secția I penală**, în Dosarul nr. 384D/2016, arată că, având în vedere faptul că „această parte civilă este reprezentată prin lichidator judiciar — prin avocat ales, a formulat cerere de constituire ca parte civilă, a exercitat drepturile sale procesuale, a propus probe, a formulat apărări prin avocatul lichidatorului judiciar”, au fost respectate principiile de drept care guvernează judecata pentru toate părțile din proces.

26. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 558D/2016, opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, față de jurisprudența Curții Constituționale în materie. În acest sens arată că, în ceea ce privește art. 18 alin. (1) și (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006, instanța de contencios constituțional a statuat cu privire la legitimitatea restrângerii dreptului administratorului special de a reprezenta debitorul după deschiderea procedurii falimentului în scopul de a preveni producerea altor pierderi, restrângere ce nu constituie o încălcare a prevederilor constituționale. De asemenea, în ce privește art. 75 din Legea nr. 85/2006, Curtea a constatat că acesta nu aduce atingere accesului liber la justiție în măsura în care creanțele trecute de administratorul judiciar sau lichidator în tabelul de creanțe, inclusiv cele constatate prin titluri executorii, pot face obiectul unei contestații în justiție, formulate de orice persoană interesată.

27. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

29. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, notele scrise depuse, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

31. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie, în Dosarul nr. 384D/2016, dispozițiile art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, iar în Dosarul nr. 558D/2016, dispozițiile art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006: „(1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiuala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.

(2) Administratorul special are următoarele atribuții: [...]

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului;”;

— Art. 75 din Legea nr. 85/2006: „(1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 73 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabel definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, după citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului judiciar/lichidatorului, a membrilor comitetului creditorilor și a oricărei alte părți interesate, după caz.

(3) Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.”

32. Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — Dispoziții tranzitorii și finale din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a

exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

33. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, în Dosarul nr. 384D/2016, sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) care consacră valorile supreme ale statului român și principiul supremației Constituției și al legalității, art. 11 alin. (1) și (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare, art. 41 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție [în realitate, art. 44 alin. (1) și (2) din Constituția revizuită, cu privire la garantarea și limitele dreptului de proprietate], art. 45 referitor la libertatea economică, art. 53 referitor la condițiile privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 129 privind căile de atac (în încheierea de sesizare, este menționat art. 124). De asemenea, este menționat art. 6 paragraful 1 (referitor la dreptul la un proces echitabil) coroborat cu art. 13 (referitor la dreptul la un recurs efectiv) și art. 18 (referitor la limitarea folosirii restrângerii drepturilor) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 (privind protecția proprietății) din Primul Protocol adițional la Convenție.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 684 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Decizia nr. 771 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, Decizia nr. 1.097 din 22 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, Decizia nr. 393 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 22 aprilie 2008 [art. 18 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței]; Decizia nr. 386 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 13 iunie 2012, Decizia nr. 42 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 21 martie 2013 [art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006]; Decizia nr. 232 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 8 aprilie 2009 [art. 18 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006]; Decizia nr. 48 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 369 din 27 mai 2015 [art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006].

35. Potrivit art. 18 alin. (1) din secțiunea 4 — Administratorul special — din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, după deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiuala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.

36. În acest context, administratorul special are următoarele atribuții: a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan [potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2)]; b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80; c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege; d) propune un plan de reorganizare; e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului; f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și

participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului; g) primește notificarea închiderii procedurii.

37. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, întrucât legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională, fără ca prin conținutul normativ al textelor criticate să stabilească în mod clar și precis cerințele impuse de prevederile constituționale (invocate în susținerea excepției), ca urmare a faptului că „acționarilor societății nu le este permisă posibilitatea de a asigura apărarea societății în cauză”, respectiv nu dau posibilitatea ca apărarea societății să fie efectuată prin administratorul special, fiind afectate în substanța lor dreptul la apărare și, implicit, dreptul de proprietate recunoscut acționarilor societății. Astfel, se susține că prin condiționarea dreptului societății falite de a exercita calea de atac numai prin lichidatorul judiciar și, implicit, prin imposibilitatea analizei existenței unor manopere dolosive, precum și a unei erori esențiale, drepturile garanții consacrate de normele constituționale și convenționale devin drepturi teoretice și iluzorii.

38. Curtea constată, pe de o parte, că textele de lege criticate nu aduc vreo îngrădire modulului în care o societate își poate susține și apăra drepturile sale în justiție. Chiar și înainte de deschiderea procedurii insolvenței, voința unei societăți comerciale se manifestă prin intermediul unui reprezentant. Acest fapt este deplin justificat de faptul că societatea este un subiect de drept distinct de asociații care o constituie. Deschiderea procedurii insolvenței și obiectul specific al acesteia au justificat adoptarea de către legiuitor a unor norme de procedură derogatorii de la dreptul comun, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării drepturilor constituționale de care se pot bucura părțile în cadrul unui proces echitabil. De asemenea, situația deosebită în care se află debitorul după deschiderea procedurii a justificat restrângerea exercițiului unor drepturi, în vederea îndeplinirii scopului prevăzut de art. 2 din Legea nr. 85/2006, constând în instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Raportat la modul specific în care se poate manifesta în general voința societății, Curtea, prin Decizia nr. 232 din 19 februarie 2009 și prin Decizia nr. 1.097 din 22 noiembrie 2007, precitate, a constatat că art. 18 din Legea nr. 85/2006 nu aduce nicio atingere dreptului acesteia de a-și apăra drepturile și interesele, inclusiv dreptul de proprietate, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

39. Pe de altă parte, Curtea observă că, de altfel, atribuțiile administratorului special sunt prevăzute în lege în funcție de stadiul procedurii și de ridicarea dreptului de administrare a societății debitoare, iar, potrivit art. 18 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006, după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului. În acest context, Curtea reține că autorii excepției, prin criticile formulate, au în vedere și o completare a textelor supuse controlului de constituționalitate, în sensul ca administratorul special, în această etapă, să aibă atribuții extinse, aspect ce nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

40. În ceea ce privește susținerea pretensei neconstituționalități a dispozițiilor art. 75 din Legea 85/2006, „în măsura în care exclud de la controlul instituit prin aceste prevederi o creanță care a stat la baza deschiderii procedurii insolvenței, chiar și în cazul în care a fost descoperită existența unui dol sau a unei erori esențiale care a determinat deschiderea procedurii

insolvenței și înscrierea creanței contestate în tabelul definitiv de creanțe”, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

41. Pe de o parte, Curtea observă că, în ceea ce privește data expirării termenului pentru a formula contestații la tabelul preliminar de creanțe și data definitivării tabelului de creanțe, în jurisprudența sa, a reținut că acest interval de timp este delimitat de două momente: expirarea termenului de depunere a contestațiilor [art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006], pe de o parte, și definitivarea tabelului de creanțe [art. 62 alin. (1) din Legea nr. 85/2006], pe de altă parte (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 48 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 27 mai 2015). În aceste condiții, stabilirea unor termene strict determinate pentru întocmirea tabelului preliminar de creanțe și introducerea contestațiilor împotriva creanțelor sau drepturilor de preferință din acesta are drept finalitate asigurarea definitivării tabelului de creanțe. O altă abordare, în sensul posibilității introducerii unor asemenea contestații după expirarea termenului, dar înainte de definitivarea tabelului de creanță, ar avea efecte negative asupra definitivării acestui tabel, întrucât ar produce o incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce echivalează cu imposibilitatea evaluării pasivului averii debitorului.

42. Pe de altă parte, față de conținutul normativ al prevederilor art. 75 din Legea nr. 85/2006, Curtea observă că acestea instituie, ca o măsură suplimentară de protecție a părților implicate în procedura insolvenței, tocmai posibilitatea ca, după expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la art. 73 alin. (2) din Legea 85/2006 și până la închiderea procedurii, orice parte interesată să poată face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute. Judecarea contestației se va face de către judecătorul-sindic, după citirea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului judiciar/lichidatorului, a membrilor comitetului creditorilor și a oricărei alte părți interesate, după caz. Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu. Așadar, în acest cadru procesual se pot prezenta probele (cu privire la descoperirea existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, inclusiv unele situații în care se invocă autoritate de lucru judecat) și se pot formula apărările părților interesate, rămânând ca, în virtutea rolului său activ de aflare a adevărului și de stabilire a legalității, instanța de judecată să aplice prevederile legale speței deduse judecării.

43. În acest context, Curtea reține că, astfel cum a statuat în jurisprudența sa constantă, spre exemplu, prin Decizia nr. 251 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 10 aprilie 2006, în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21. Așadar, reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței conferite prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — material sau procesual — chiar privind utilizarea căilor de atac prevăzute de art. 129 din Constituție și cuprinse în Legea nr. 85/2006, inclusiv prin instituirea unor termene, nu trebuie să conducă la o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar la o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi,

ocrotite în egală măsură. Totodată, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Această normă constituțională cuprinde două teze: prima teză consacră dreptul subiectiv al oricărei părți a unui proces, indiferent de obiectul procesului, precum și dreptul Ministerului Public de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate; cea de-a doua teză prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile legii (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 100 din 9 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 24 martie 2004).

44. De asemenea, Curtea constată că prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție consacră dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili normele de procedură. Prevederile art. 75 din Legea nr. 85/2006 sunt norme de procedură, fiind tocmai o aplicare a prevederilor constituționale care sunt transpuse la nivel infraconstituțional, având în vedere specificul procedurii insolvenței, care este o procedură specială, și în consecință s-a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, respectiv crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență (a se vedea Decizia nr. 182 din 16 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000, sau Decizia nr. 169 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013), cadru legislativ special în care se înscriu și dispozițiile criticate.

45. Ca atare, față de cele prezentate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, în raport cu dispozițiile constituționale și convenționale cu privire la accesul liber la justiție, la garantarea dreptului la apărare, la garantarea și limitele dreptului de proprietate, precum și la căile de atac, prin prisma art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție, este neîntemeiată.

46. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a acestora, întrucât prin prevederile criticate nu sunt afectate valorile supreme ale statului român, dispoziții potrivit cărora „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate*.” Dimpotrivă, prin măsurile impuse de prevederile criticate se asigură anumite garanții ale statului de drept — accesul liber la justiție, inclusiv prin căile de atac, dreptul la apărare, garantarea dreptului de proprietate etc.

47. Cu privire la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității și care impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare, previzibile și accesibile, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în

domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De asemenea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse de Constituție numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea în acest sens Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragraful 17). În ceea ce privește accesibilitatea legii, Curtea a reținut că, din punct de vedere formal, aceasta are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative de rang infraconstituțional și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în temeiul art. 78 din Constituție, respectiv legea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. Însă, pentru a fi îndeplinită cerința de accesibilitate a legii, nu este necesar ca între actele normative care reglementează un anumit domeniu să existe o conexiune logică pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat (a se vedea în acest sens Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, precitată, paragrafele 26 și 27).

48. Ca atare, raportând prevederile criticate la considerentele de principiu mai sus enunțate, Curtea constată acestea sunt în deplin acord cu principiul legalității înscris în art. 1 alin. (5) din Constituție și al cărui conținut și înțeles a fost deslușit prin jurisprudența Curții Constituționale.

49. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Constituție, Curtea constată, pe de o parte, că autorii excepției de neconstituționalitate nu motivează în ce constă pretinsa încălcare a acestora și, pe de altă parte, că acestea nici nu au incidență în cauză, deoarece prevederile criticate reglementează măsuri cu privire la derularea procedurii insolvenței și nu statuează cu privire la aspecte ce țin de accesul liber al persoanei la o activitate economică sau cu privire la libera inițiativă.

50. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Constituție, precum și cele ale și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au relevanță în cauză, având în vedere faptul că nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

51. Referitor la celelalte precizări ale autorilor excepției de neconstituționalitate menționate în susținerea excepției, Curtea observă că acestea sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, în concret, la spețele deduse judecării, fiind de competența instanțelor de judecată, și nu intră în sfera contenciosului constituțional. De altfel, potrivit jurisprudenței sale constante, spre exemplu Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Curtea a reținut că interpretarea și aplicarea normelor legale la speța dedusă judecării este atributul instanțelor de judecată și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii.

52. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Fotbal Club U Craiova — S.A. din Craiova, prin consilier juridic Moise Mircea, în Dosarul nr. 9.319/3/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și de F.C.U. Craiova — S.A. din Craiova, prin administrator special Moise Mircea, și de alții în Dosarul nr. 12.049/63/2007/a23 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 18 alin. (1) și alin. (2) lit. f), precum și ale art. 75 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale, în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ionița Cochintu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Petruța-Raluca Niță
în funcția de consilier la cabinet consilier de stat
în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Petruța-Raluca Niță se numește în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 12 aprilie 2017.

Nr. 331.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ion Cîmpeanu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Cîmpeanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 12 aprilie 2017.
Nr. 332.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ion Radu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Radu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 12 aprilie 2017.
Nr. 333.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Grigore Mihai Giurgiu
în funcția de subsecretar de stat
la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice
și Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Grigore Mihai Giurgiu se numește în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 12 aprilie 2017.
Nr. 334.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Sterică Fudulea
în funcția de secretar de stat
la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț
și Antreprenoriat**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Sterică Fudulea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 12 aprilie 2017.
Nr. 335.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

